

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.



Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 2 fi. 60 cr., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr.; pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 4 franci. Inșertiuni: De un șir petiș 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inșeratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Programul.

Tôte întreprinderile nouă literari se reclama cu absoluta lor necesitate pentru publicul român. Tôte se cred a plini o lacună mult simțită etc.

Cu totul alta e în casul nostru. Publicul român n'are nici o lipsă de fôia noastră, ma din contra are fôia noastră lipsă de public. Apoi a plini la noi lacune cu calici, ar fi egal cu importarea de buhe în Atena.

Stricare nu va aduce înșă fôia noastră în public, pentru-că „Calicul“ e rezultatul unui studiu profund de mai mulți ani în animele turmei celei cuvântătore și în puterile naturei lipsite de darul cuvântărei.

„Calicul“ e o medicină universală contra tuturor bólelor și slăbiciunilor omenesci. Noi l'am înventat, dar puterea lui vindecătore o vor simți alții.

„Calicul“, acastă medicină universală, detrage cizmelor sclipiciunea superfluă și celor-ce umblă desculți le întărește tălpile.

Curăță și spală rufe murdare, liberează însă și caractere publice de pete neplăcute.

Ochi de găină (bătăture), caușați prin presă, și opinuni scâlciate, trage cu rădecină cu tot afară și recăștigă pelei elasticitatea sa naturală.

Celor pleșugi, le redă goliciunea originală și îngrijește ca boulni se nu-i crească peri pe limbă.

Posede influință sanitară asupra sistemului nervilor ome-neșci atacați, asupra sistemelor constituționali sau de ori-ce natură în stat și biserică, domolește ori-ce îngânfare, și deș-chide ochii tuturor celor-ce pörtă musca pe căciulă.

Celor răpiți de vedere, dela crâșnic până la metropolit și dela pandur până la ministru le recăștigă lumina ochilor etc.

Cu un cuvânt „Calicul“ e lacul Vifertzdei în formă și scriptură. Ear de ômeni, cari vor arunca pe cei bolnavi în lac prompt și cu prețuri moderate, încă se va îngriji. Amin.

„Calicul“ va cultiva cu deosebire humorul general, ear întêmplările locali, din tôte părțile locuite de români, le va tracta în formă atrăgătoare și pentru publicul, care nu le cunoșce.

Ilustrațiunile făcute de desemnători exacti, se chemigra-fează în institutul vestitei firme: C. Angerer & Goschl din Viena.

Dorim ca onoratul public român se sprijinască această în-treprindere în acea măsură, în care sântem deciși a-i oferi o lectură plăcută și durătoare.

Redacțiunea Calicului.

Urzică Scandalografescu.



BCU Cluj / Central University Library Cluj

Decând s'a pus statul nostru în plăcuta poziție de a face serviții de doică și guvernantă în Bosnia, au câștigat barbații noștri de stat convingerea, că mântuirea noastră financiară jace singur în urcarea dărilor. Deja posedem mai multe legi și norme financiare urcătore de dare, decât cruceri în pungă.

Acum s'a fericit țera de ministrul nostru financiar, Szapári, cu un nou proiect de lege, prin care se supune consumul de cafea, zăhar și bere unei contribuțiuni de 3 milioane floreni.

Înțeleg pe ministrul nostru financiar când sugrumă în Ungaria consumul de bere, pentru-că consumul de bere e primul pas spre germanisațiune. Caféua și zăharul, pentru care plătim deja Translitaniei, de unde ni se înpórtă în masă, o dare de vamă enormă, nu le-ași mai scumpi prin noue contribuții în socoteala statului nostru, deși sum contrariu espres al vegetarianismului, care a făcut sub scutul prețurilor actuali

ale cafelei și zăharului un progres plin de îngrijiri pentru oricare porc din patric, gata a-și da sufletul pentru omenimea, care nu face dobitócelor concurință în pașunea de câmp.

Patria noastră produce destui alți articoli neimportați și originali, al căror consum s'ar putea onora cu contribuții în favorul deficitului, de care ne bucurăm. Așa, spre exemplu, e paprica.

Precum se privește în statul nostru posesiunea de gușă, de noduri în spate, de picioare strâmbe etc. de lux, și se supun posesorii acestora contribuțiunei sau taxei militari, așa plătescă și aceia, cari doresc a-și irita apetitul, ma adeseori își ard și limba, prin amestecarea de paprică în diferitele bucate.

Atare contribuțiune nu e singur patriotică, dar promite în deosebi un mare venit pentru statul nostru, în care se dresează și națiunile nemagiare, cu bun succes, la consumul de paprică.

Alt articol neinpovărat încă cu contribuții sânt bureții. Acest product abundant în patrie s'ar putea supune ușor și fără provocare de proteste din partea camerilor comerciali, unei dări de consum, ear din pădurile cele vaste erariali, s'ar putea da bureții cu arândă.

Tot ca bureții cresc în statul nostru defraudanții și falsificatorii de bancnote. Pentru-ce nu se constrâng atari întreprinđători prin o lege, ca se contribue batăr cu 50 procente la deficitul statului?

Atâta stă cel puțin, că ministrul nostru de finanțe n'are de a se teme, că genialitatea sa financiară se va supune dărei de consum.

Jurnalul din București „Binele Public“ și-a tins darul seu privat și asupra celor-ce se bucură altcum de darul cel de sus, și a recomandat Sântului Sinod al statului României atât radicala revedere cât și retipărirea cărților biserecești. În direcțiunea acésta modernizătore a sântelor cărți s'a telegrafat Sântului Sinod și din strada Măcelarilor din Sibiu.

Fu nu trag la nici o îndoială capacitatea literară a Sântului Sinod al României. Ma nu pot nici cuprinde în ce legătură dogmatică stă ortodoxismul cu mulțimea ortografilor, de cari dispunem. Cu tóte acestea nu m'a-și încumete a vinдика pentru Sântul Sinod profanul rol de tipograf. Acésta din simpla temere, că spiritul sânt, neobicinuit fiind cu atari afaceri în sinodalitatea biserecii nóstre, n'a putut lumina pe sântii părinți sinodali despre înnaintata mecanică a tipografilor moderne.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ce e drept Sântul Sinod al României și-a dat tótă posibila silință spre a servi de pustia, în care sună glasul Binelui Public, și a deliberat chestiunea revederii și retipării sântelor cărți, corespundătoriu situațiunei spirituali, ce ne-a creat camilavca în biserica nóstră orientală dreptredinciosă.

Fără îndoială spiritul sânt, care s'a invocat la deschiderea Sântului Sinod, n'a fost însu-și în chiar despre valórea filologică a diferitelor nóstre ortografii. Deci a urmat împărțirea naturală a sântilor părinți sinodali în două lagere antifilologice. Unii au pledat pentru cirilism sau pentru potcove, alții pentru latinism, și în momentul, când s'au fost unit sântii părinți a resolva chestia în sensul principiilor elementari filologice dela turnul Babilomului le-a apărut ministrul cultelor, ca un deus ex machina în visul sinodal, și le-a propus întroducerea dualismului în sântele cărți ale biserecei nóstre. Domnul ministru al cultelor și instrucțiunei publice a cuprins la moment situa-

țiunea de progres, în care se aflau sântii părinți, și ca se pâșim siguri și în viitoriu un paș înainte și doi innapoi, a propus revederea și retipărirea sântelor cărți în două forme, una cu litere cirile alta cu litere latine, ambe fără modificațiuni radicali, dar cu caracter oficial facultativ.

Sântele cărți ale biserecei nôstre, cari și-au fost perdut din reputațiune chiar și în ochii unei considerabili fracțiuni din cler, se vor bucura deci înainte cel puțin de un caracter.

Firește instrucțiunea publică conta și în biserică la răfuirea unui cont, ce detorim secolului al 19-lea fără cea mai mică temere, că domnul ministru al cultelor, Conta, ii va face cu propunerea sa de dualism literar un atare discount. Dar cât e de mare discontinuitatea propunerii ministrului Conta față de alte afaceri ale misiunii sale afară de biserică, a produs totu-și, cel puțin în Austro-Ungaria, unde există deja credința orientală potcovită și nepotcovită, un echo de victorie al unității române; se mai așteptă numai ca fracțiunea latinismului din Sântul Sinod al României se proclame pe papa Leo al XIV-lea de infalibil.

După mine ar trage biserica ortodoxă română mai mult folos, când s'ar ocupa Sântul Sinod al României cu o radicală revisiune a clerului și și-ar tinde acéstă activitate a sa și asupra Austro-Ungariei. Atunci — așa cred eu — ar deveni retipărirea cărților bisericesci, care ar trebui efeptuită altcum, ca se corespundă recerințelor publicului, pentru fiăcare popă și crăznic într'o ortografie separată, cu totul superfluă.

Sânția sa părintele episcop al Argeșului Ghenadie, a constatat motivata necesitate de revisiune a subpăstorilor turmei sale celei cuvântătoare, și a oferit întru acest scop jumătate din averea sa pe doi ani.

Nobila intențiune a Sântiei Sale e cu atâta mai mult

laudabilă, cu cât n'are nici o rezervă personală. Când ar fi făcut Sântia Sa, spre exemplu, ofertul seu dîcînd: „Dau tótă averea mea pe un an etc“, lumea rea ar fi dîs că Sântia Sa voieșce a-și câștiga, în analogie cu învățătura dată de Christos bogatului din scriptură, cel puțin pe un an vieța de veci.

Și eu sciu aprețui ofertul făcut de Sântia Sa părintele episcop Ghenadie, la motivarea aceluia a-și mai adaoge însă încă trei motive. Un motiv trebuie se-l retac, din respect cătră cler; al doilea nu'l comunic din stimă cătră laici; și al treilea nu-mi vine se'l încredințez nici unuia din aceștia.

Durere că tótă România se pare a posede, în timpul acesta al demonetisării rublelor, un singur Ghenadie consciu de prescrișele canonului apostolesc 58, care dîce: „Dacă n'are episcopul grige de cler și de popor, se afuriseșce.“ Si eu me tem că sccă Oltul până vor veni toți prelații României la convingerea aducetóre de jertfe, că ghenadisarea clerului are cel puțin asemenea însemnătate, ca și regularea Dâmboviței.

Din motivul acesta i-si permite Calicul a recomanda Sântului Sinod al României o altă reformă în biserică, mult mai esențială, și care nu recere altă jertfă decât libera abdicere de prostie. Reformați tipicul Sântilor Părinți! Hic Rhodus!

Tipicul a innăbușit tótă noțiunea religiósă în biserică noastră și veri-ce simțemént innalt cătră divinitate. Tipicul e un instrument de îndobitocire sistematică a turmei ce pădiți. Videant consules!

Din tóte părțile interpelat, a respuns ministrul cultelor nóstre Trefort, că are proiectul de lege pentru întroducerea căsătoriei civile în traistă gata, și cât mai curênd îl va așterne corpurilor legiuitóre. Întrarea statului nostru în concertul statelor

civilisate ne stă aşadară înaintea uşei şi nime nu se va mai încumete a se plânge de stările asiatică din Ungaria.

Nu sciu jôcă ministrul cultelor nôstre Trefort rolul ţiganului, care a fost pus racii mai întâiu în traistă, şi în urmă salta de bucurie, că s'a aflat cel puţin în epistolă, an însă temere motivată, că domnii interpelanţi s'au sters preste gură cu'n făgădaş bun şi bucuria prostului.

Altcum în statul nostru, unde începe omul dela baron a fi — absolut fără folos pentru societate — şi unde civilisaţiunea ex propriis datéza abia dela întredicerea teatrelor germâne, e prea de timpuriu întroducerea căsătoriei civile, şi decă se va introduce în mod obligător va fi, cel puţin pentru noi românii, absolut imposibilă. Pentru-că eu nu înţeleg cum va fi spre exemplu, un ţerean român din Poiana, care cunósce limba magiară abia din atingere cu esecutorul de dare, în stare, a-şi dechiara unci fete din munţii apuseni amorul înaintea amplexurilor statului civil, cari nu conced în biroul lor altă limbă decât cea magiară.

Întroducerea căsătoriei civile nu se recomandă la noi nici din punct de vedere etnografic. Suntem deja mestecaţi destul, şi decă se mai introduce şi căsătoria civilă, se face în statul nostru o mestecătură ca'n bota ţiganului.

Ce e drept, eu nu cunosc proiectul de lege al ministrului cultelor nôstre, şi nu'l pot cunósce, pană-l pórtă încă în traistă. Póte se fiă o lege bună. Mi-aşi permite însă a da domnului ministru al cultelor Trefort un sfat: Se se feréscă, ca de foc, a consulta asupra proiectului seu de lege pe ministrul de finance Szapári, pentru-că altcum nu scapă până nu pune în lege următorul paragraf: „Din zestrea nevestei se platesc 50 de procente statului magiar, 50 de procente pentru visszamaragyarazasul din comitatul Huniadórei, ear restul îl capétă popii, decă

doresc căsătorii civili a se împărtăși și de binecuvântarea bisericăscă.

Nu e temerea de romanisare motivul, din care nu ceteșce Sântia Sa episcopul gr. cat. dela Gerla, Szabo, sau pe româneșce „Curoitoriu“, jurnale și cărți românești. Sântia Sa n'a petrecut încă timpul recerut la Gerla, care îndreptățeșce la presupunerea de îndreptare.

Altcum chemarea apostolică a Sântiei Sale însu-și, nu-i concede a ceți jurnale și cărți românești, de cari dispunem noi ađi. Cetescă ori-cine epistola Sântului Amfilochiu episcop al Iconiei cătră Seleuc episcopul, despre cărțile primite și prescrise pentru cetire, și se va convinge, că între cărțile, cari sânt concesse de sântele canóne a se ceți de episcopi nu se află nici Memoarele lui Șuluț nici Gazeta Transilvaniei sau Observatoriul, ma nici batăr Calicul.

Ear decă ceteșce părintele episcop Szabo — după cum i se impută — cu atăta predilecțiune jurnale și cărți magiare, cari încă s'ar potea cualifica de anticanonice, asta e cu totul altă căciulă. Nu trebuie trecut cu vederea, că decând au luat biserecile nóstre române lângă „dreptcredincioșe“ și epitelul „autonome“ se chirotonisesc episcopii noștri după canónele marelui patriarch Tisza. Ce privesce rangurile de hierarchie mai înaltă ale biserecilor române din Ungaria, póte sufla Melchizedec în păsat cu rńduieala lui.

Deci nu e mirare, decă ceteșce Sântia Sa părintele episcop Szabo numai cărți și jurnale magiare. Sântia Sa a jurat ne-strămutată credință pe apă și pe uscat în canónele patriarchului Tisza în facia căruia cântă fidel cu psalmistul David: „Făclie piciórelor mele, și lumină cărărilor mele este legea ta“. —

În fine eu nu înțeleg pentru-ce se împedecă lumea română atâta de episcopul Szabo. În totă istoria universală și bisericească nu vei afla batăr un curoitoriu, în care s'a născut vr'o idee mare. Și apoi în secolul present al esecutorilor de dare, un curoitoriu mai mult sau mai puțin, tot trebuie se cântăm noi: „Fericii cei golani, că acelora e împărația deficitului.“

„Pressa“ din București a publicat dăunăci, că în suburbea St. Visarion Nr. 17. a născut Maria Ion de-odată 3. prunci.

Nu știu cum stăm în România, dar în Ungaria, când s'ar încumete o română a naște de-odată trei copii, s'ar cualifica atare cas de complot.

Nu e rar casul, în care întrebuințază membrii forurilor matrimoniale de prima instanță, uniți ca și neuniți, la exegeza sântelor canone, spirituose, într'o măsură neprevădută în pravilă.

Așa s'a făcut decurând în comuna — de altădată — un vâlătaș, care a aruncat mirosul de spirt departe preste marginile hotarului acelei comune și pe unii asesori matrimoniai prin șanțuri.

Eu nu știu, dacă se recere în sensul sântelor canone la nimicirea totală a tainei a șesa neapărat întrebuințarea de rachiu. Stând însă lucrurile așa atunci ar fi foarte consult, dacă s'ar alege în forurile matrimoniale de prima instanță totdeauna jidanul din comuna unde se face vâlătașul, de defensor matrimonial.

Prin propunerea senatorului P. Gradiștean a suferit procedura civilă a României în § 409. o modificare retroactivă. Lefile amploiaților statului român, activi și pensionați, s'au scutit și pentru trecut de esecuțiune.

Modificarea acésta va produce un abis netransgresibil între ampoiții statului român și între cămătarii lui. De aceea n'ar strica, ma după mine, ar fi chiar în interesul susținerii vechilor relațiuni de amicitie între ampoiți și cămătari, când s'ar mai adăoga la propunerea senatorului Grădîstean următorul amendament: „Pentru înlesnirea scóterei lefilor din casele publice se dá din partea statului fiăcărui ampoițat activ sau pensionat, câte un cămătar“.

Dualismul Austro-Magiar s'a prezentat popórelor credinčiose în 3 Ianuarie n. în valóre de 10 fi. Nouéle note de bancă puse în circulațiune esprimă cunoscătorului de limbile dualistice vrednicia lor, pe de una parte cu „zehn Gulden“, pe de cealaltă parte cu „Tiz forint“ — O legătură mai intimă și mai egală a germanismului cu magiarismul nu póte esista. De una parte „der deutsche Michel“, de cealalta „Belond Miska“ și fiăcare cu preț fix de 10 fi. purtându-se unul pe altul în spete.

Celelalte popóră Austro-Magiare n'au nici o valóre în nouéle note de bancă. Se vede că domnii puterilor dualismului au cugetat, că e destul, dacă celelalte popóră servesc în pivnițele bancei de acoperire metalică pentru nouéle note de bancă.

Nouéle note de bancă austro-magiare valorează în sine nu 10 fi. ci 20 fi. De una parte 10 fi. și de cealaltă parte 10 fi. fac după tóte regulele matematice 20 fi. Pe viitor când va aréta ministrul finanțelor nóstre un deficit de 40 milióne va fi în faptă de 80 milióne. Așa și cine a fost dedat a spesa pe ți 10 fi. din bancnotele vechi, póte trăi cu o bancnotă din cele noué două țile, o țil în Viena și alta în Buda-

pesta, trebuie numai se întorcă bancnota odată pe una apoi pe alta parte, și se îngiță gol. —

În grosimea bancnotelor nu e evidentă linia demarcală între cei 10 fi. germani, și între cei 10 fi. magiari. Deci se naște întrebarea: Dacă-i va succede lui Egyetértés et Coșutes a sparge dualismul, cum î-și va beli fiăcare stat partea sa competență de pe nouele note de bancă? Eu me tem, ca sa nu fiă în atare cas celelalte poporă austro-magiare necesitate ași întorec spetele.

Una stă, nouele note de bancă, s'au efeptuit cu rară măiestrie tehnică. Falsificatorilor de bancnote li s'a îngreunat poziția preste așteptare. Acestia trebuie se-și arunce mașinele cele vechi în foc, și se-și procure altele, dacă vor se esiste. De aceea se și așteaptă dela legislațiunea noastră, că va asigura falsificatorilor de bancnote pentru nouele mașine batăr pe 10 ani libertatea de dări.

În hârtia sa tipărită din 23 Decembre v. variază „Telegraful Roman“ așa:

„Un proprietar de diplomă, genial recunoscut in toate, dupăce pela noi a tradus deja în faptă simpatiile sale țigănesci, acum 'si-dă silința, ca să pună în viață un organ românesc, cu devisa a fărmecca și țigânisa pre Români, plesnind în toate de sus până jos în folosul unei țigării organizate. Fotografia va să-i apară în anul nou.“

Acastă notiță face asupra cetitoriului o impresiune plină de îngrijiri, și ar fi foarte consult, când s'ar încredința autorul ei pazci unui medic filantrop.

Prorocul Bileam.



Despre întâmplările în luna lui Ianuarie.

1. Ianuarie.

Lăptarii din București înaintează către cameră o petițiune pentru esoperarea unei legături de comunicațiune între calea lapte-lui și Dâmbovița.

2. Ianuarie.

Deputatul Isztoczy călătorește la Palestina în chestia în-pamântenirii Jidanilor de sub coróna Sântului Stefan.

3. Ianuarie.

Mai mulți crai de poduri din București caută în ruptul capului după o zestre bogată, delângă care lipsește mireasa.

4. Ianuarie.

Politica Românilor din Austro-Ungaria întredice prin anons public orice acreditare în numele seu.

5. Ianuarie.

Mai mulți Americani iubitori de libertatea constituțională i-și părăsesc patria și emigrează în Ungaria.

6. Ianuarie.

Comisiunea tipografiei archidieceșane gr. or. din Sibiu abdice protocoalele despre desbaterile sinódelor archidieceșane gr.-or. chiria.

BCU Cluj / **7. Ianuarie.** Library Cluj

Cabinetul din Constantinople adoptează față de întreagă Europa politica pasivității a Românilor din Transilvania. Pe Tisza îl unflă risul și dechiară, că nu cumperă losuri turcești.

8. Ianuarie.

Ministrul de finanțe Szapári plânge și se tânguiește că aeronautica n'a ajuns încă perfecțiunea recerută, ca se pótă înființa și în aer inspecorate de dare.

9. Ianuarie.

Mai multe foi din biografia premiată a lui Șaguna se confiscă prin memoarul lui Iosif Șterca Șuluț. Șaguna rămâne însă tot Andreiu cel Mare.

10. Ianuarie.

Desfacerea totală a biserecei gr. or. din Ungaria de cea sârbescă și chestiunea orientală se ridică ca „gemeni“ între stele.

11. Ianuarie.

Vicecomitele Pausz se ocupă cu reformarea temnițelor în sensul noului codice criminal.

12. Ianuarie.

Choristele teatrului național din București și vechii conservatori se aliază într'o fusiune de partidă.

13. Ianuarie.

Se nasce o prostie mare. Șapte sate intră în ceartă amară pentru onórea locului de naștere. Reșinariul învinge.

14. Ianuarie.

Braga rece și plăcintele calde serbează în Iași o ȕi de înfrățire. Mai mulți crai de poduri înghit ca țiganul, de șapte ori gol și o dată fără pâne.

15. Ianuarie. Library Cluj

Diplomația europeană caută în actele congresului dela Berlin după mîntea românului cea din urmă.

16. Ianuarie.

Provincia Basarabia caută după un stăpân, dela care pre-tinde mai mult o tractare humană decât simbrie.

17. Ianuarie.

Politica R. mînilor din Austro-Ungaria intră în zodia racului.

18. Ianuarie.

Craiovenii oferă societăței pentru înființarea unui fond de teatru din Austro-Ungaria, zidirea lor de teatru pentru plasarea fructiferă a fondului.

19. Ianuarie.

În cercurile bine instruate ale diplomației europene dom-nește o ignoranță completă.

20. Ianuarie.

Isztoczy pretinde dela regimul lui Tisza încheierea unui contract internațional între Ungaria și Germania pentru schimbarea ovreilor, care după părerea Iuncărilor, în Germania nu sânt germâni, precând toți ovreii din Ungaria sunt germâni.

21. Ianuarie.

Boerescu oferă lui Tisza pe toți ovreii din România, cu cei împământeniți cu tot, fără a cere vro recompensă.

22. Ianuarie.

„Presa“ din București se plânge că clerul român de jos, compus din elevii cei mai slabi, e bețiv.

23. Ianuarie.

Prelații din Romania răspund la epistola episcopului Ghena-
 die în chestia înființării unei universități teologice ex propriis
 cu : Non possumus. Motivele răspunsului sânt: Frate în Christos!
 Ați nu mai e de lipsă a abdice de avere, ca se câștige cineva
 viața de veci. Nu, pentru-că banul e sufletul lumii, și sufletul
 acesta are în sine puterea nemuririi. Veți canónele lui Juda
 cap: Pungă, stich: Streang.

24. Ianuarie.

Mulțimea de abonenți, de cari se bucură jurnalele ger-
 mâne din Ungaria, precând cele magiare mor de fóme, mo-
 tivează pe Barta, redactorul lui „Ellenzék“, a-și eda fóia sa
 pe viitoriu în limba germână.

25. Ianuarie.

Parlamentul englez proclamă desrobirea tuturor țerenilor
 din cimiteriile Irlandei.

26. Ianuarie.

Ministrul de finanțe al Ungariei, Szapári, dechiară unei deputațiuni de comercianți, că zăharul, care-l adună albinele de pe flori, precum și caféua din coji de pâne, deocamdată nu sânt supuse noiei dări de consum.

27. Ianuarie.

Tranvaiurile din Budapesta fac o alianță cu partida progresiștilor moderați.

28. Ianuarie.

Rhety, inspectorul scolar din comitatul Huniadórei întrébă pe ministrul cultelor și instrucțiunei publice Trefort, ce se facă cu românii aceia, cărora le-a tras inspectorul baronului Jozsika, Matyes, pelea preste urechi, decă fi va succede a-i vissza-magyariza (remagyariza)?

29. Ianuarie.

Ministrul cultelor și al instrucțiunei publice Trefort raspunde inspectorului scolar Rhety, că indiviții, cărora li s'a tras pelea preste urechi, se țin de resortul ministrului finanțelor Szapáry.

30. Ianuarie.

Noul decan al universității din București, Aristid Pascal, ține în sala hotelului „Dacia“ o prelegere publică despre: „Teorie și praxă în întórcerea mantalei totdeauna în partea, din care bate vântul“.

31. Ianuarie.

Un Ungur se arată într'adever indestulit cu sortea sa și vesel, dar nimenea nu se îndură a'i crede, că traiește sub coróna Sântului Stefan.

Cocóna Gurădulce.



Precum se aude stăm eară-și în ajunul unei întreprinderi culturale, nicidecum rari în năzuințele noastre civilisătore. Dămele române din Sibiiu au euroit un institut superior pentru creșcerea de fețițe, prin constituirea lor într'un comitet.

Deși nu sun în princip contrară civilisațiunei superiøre, totu-și nu înțeleg noblesa pasului damelor române din Sibiiu, unde, după cum ne invetă statistica, nu există pentru fețițele române, nici batăr un institut de acelea, în care se resfață cultura în marginile bucövnei.

Într'atâta e inbucurător pasul damelor din Sibiiu, încât constată lipsa de cultură superiöră la sexul cel frumos într'un timp, în care, după constatările conscrierilor poporului, ce e

tocma în curgere, se bucură acel sex, cel puțin în Sibiiu, de o supraproducțiune îngrijitoare pentru oricare tată de familie. Pentru-că, o fată, destule fete; doue fete prea multe fete; ear trei seau mai multe fete și o nevastă la casă, trebuie se ducă pe oricare tată de familie la desperațiune.

Saltul în cultură inițiat de damele române din Sibiiu în interesul noiei generațiuni de fetițe va merita singur în acel cas jertfele de cari se condiționează înființarea unui institut superior pentru crescerea de fetițe decât se va deda tinerimea noastră iubitoare de căsătorie a pretinde pe viitoriu zestre din tesauri de cultură superioră și nu din tesauri de monetă profană sunătoare.

E altcum timpul suprem, ca se mai facă damele române lux și în cultură, numai când vor ajunge țintatul stadiu de cultură superioră, se nu creasca luxul în haine, în acea progresiune, în care dispare adi cultura lor față de modă. Și cu cât vor perde damele române mai mult timp cu cultura interioară decât cu cea esteriură a capului, cu atâta mai ușor va cadea taților de familie purtarea portfoiului de finanțe în statul tainei a sésa.

De un reu me tem eu însă. Când va ajunge tinera generațiune a sexului frumos starea proiectată de cultură superioră, nu se va mărita după elevi din scôla elementară de model din Sibiiu. Pentru-că o fată próstă mai curënd se mărită după un barbat învățat decât o fată superioră în cultură după un tiner, care și-a făcut studiile elementari în scôla gr.-or. de model din Sibiiu.

Două vești promițetóre de mult progres în sínul sexului celui frumos a publicat de curând Nr. 145 al „Telegrafului Roman.“ Una, că madama Rebeca Vestget din New-York s'a

pomenit în anul 44 al etății sale cu o barbă maiestrosă până'n genunchi. Alta că damele române din Bucovina au format un club de săptămână, ca se învețe românește.

Deși noi avem destule dame, cari pòrtă, cu deosebire în căsătorie, cu mult succes rolul de bărbat, totu-și nu-mi e cunoscută nici o damă română, care s'ar putè fâli cu o atare barbă, ca madama Rebeca Vestget. Destulă bărbăție au dovedit însă și damele române din Bucovina, când s'au decis a învăța limba română.

Corespondentul original al „Telegrafului Roman“ din Bucovina i-si exprimă, aducând acea veste, totodată și bucuria sa, mult mai originală, că după-ce vor sci odată damele române din Bucovina a vorbi românește, vor romanisa comerțul, care e, într'o țeră locuită în cea mai mare parte a sa de români, cu deseversire rutenisat. Central University Library Cluj

Constituirea damelor române din Bucovina în club n'are aședară numai însemnătate literară, ci și national-economică, și se așteptă că în viitoriul cel mai de aprópe nu se vor mai presenta pătrânjeii și crastaveții în piețele Bucovinei sub numirea: Pietruszka și ogórki.

Fórte neplăcut m'a atins comunicarea finală a originalului corespondinte, că clubul damelor române din Bucovina, spre învățarea limbei române, s'a născut cu coliva'n spate, cu alte cuvinte că înființarea lui a terminat cu desființarea.

Nu cunosc motivul fragedei desființări, o aflu însă, în interesul păcei casnice, fórte naturală; pentru-că, déca s'au decis damele române din Bucovina serios a învăța și a vorbi numai românește, atunci nu se mai pot înțelege cu bărbații lor.



Me aflu necesitat a asigura pe domnul Dr. Alexi și pe întreg publicul cetitoriu de jurnale române că nu eu am aflat iarba de pușcă.

Anania Trombitaș de Bethlen.

Mai multe gășce, cu pene pe cap, cari, deși nu știu scrie românește, după nici una din nenumăratele ortografii române, dar gângăie perfect franțosește, se mărită oricând. Dela concurență nu sânt eschiși nici acei indiviși, cari au secerat în cariera lor cătră taina a seasa, cele mai vaste corfe.

A se întreba: București strada feciōrei preste uliță de vis-a-vis.

Capitale dela 100—1000 de franci primesce în orice timp
 Radu Gologan, amploiat ruinat în credit
 prin grădiștenarea § 409 cod. civ.

Aluat pentru dospirea pâinei, de calitate probată, care dă brutelor egală estensiune cu a brutarilor, se afla de vânzare:

București: „Primăria Capitalei“, strada:
„Grevei“ Nr. Mulțămirei publice.

Cea mai nouă casină, cu cel mai vechiu billard, e fără îndoială casina românilor din Sibiiu. Casina s'a deschis la 1. Ianuarie 1881 n., ear pe billard se jocabă publicul după călindariul cel vechiu.

Arheologii afirmă cu multă positivitate, că pe billardul casinei române din Sibiiu s'a jucat de prima dată Enea cu Dido carambol.

A se vedea :

Sibiiu, pița crastaveților, în vârful
BCU Cluj / Central University of Novara: „

Un popă turtit la creeri, încă din secolul trecut, prin punerea mânilor archierești, de present și din infirmități trupești necapace de a trăi regulat din o parochie neregulată a comunei Seliște, caută un capelan de asemenea calibru spiritual, dar tare-n picior.

Fiind-că dorințele prea juste ale inteligenței din Seliște n'au auș pela locurile competente, pôte fi capelanul și fără urechi. Acestea îi pot lipsi și din motivul pentru-că va avea a se ocupa numai cu mocani, cari au concepute chiar despre estensiunea urechilor din esperința lor dela târlă.

Dascăli lăpêdați prin decrete consistoriali au preferință.

A se adresa la :

Sibiiu, eforia protopopiatului neincompatibilităților concentrate, strada necapacității Nr. „Amin“.

Ingrijire motivată.



„Ce păcate a făcut țapul teu vecine, de-l bați așa amar?”

„Am pus gândul, vecine, ca se fac din pelea lui o păreche de cizme pentru nevastă-mea, și a-și dori ca se fiă din pele cât se pôte de môle, pentru-că e gingașă lă picióre.”

Calcul sigur.



„Uite la crăjmăreasa frate — nu vrea se-mi mai dea vinars. Ea țice c'am beut țece cinzăci și de mai béu me-nbăt. Ce-i pasă ei dacă me-nbăt?! Dór eu nu vin la cărcimă, ca se me pocăiesc prin infrénare!“

„Bine, bine frate, dar crăjmăreasa șcie că dacă te duci beat la nevéstă-ta, trei țile nu te mai lasă din casă, și ea perde pe ți țece cinzăci de vinars!“ —

Posta Calicului

Numerul prim al „Calicului“ s'a trimis, de probă mai multor P. T. domni fără prenumerațiune, ear pe viitor se va espeda numai la cei abonați.

Acei P. T. domni, cari doresc a se prenumera, sunt rogați a trimite prețul abonamentului până în 25. Ianuarie v., pentru-că nu se tipăresc mai multe esemplare, decât se recer pentru abonați.